

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 4 grudnia 2018 r. w sprawie T-560/16, Gregor Schneider/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 14 lutego 2019 r. przez Gregora Schneidera

(Sprawa C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Gregor Schneider (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

1. uchylenie w całości wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 4 grudnia 2018 r. w sprawie T-560/16;
2. orzeczenie zgodnie z żądaniami przedstawionymi we wspomnianym postępowaniu przez skarżącego, czyli:

stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO (w owym okresie — OHIM) z dnia 2 października 2014 r. o przeniesieniu skarżącego z departamentu „Współpraca międzynarodowa i sprawy prawne” do departamentu „Operacje” tego organu;

pośilkowo, po uchyleniu wspomnianego wyroku, przekazanie sprawy Sądowi;

3. obciążenie EUIPO całością kosztów postępowania, a mianowicie zarówno postępowania przed Sądem, jak i postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie oparto na dziewięciu zarzutach.

Po pierwsze, w zaskarżonym wyroku Sąd dokonał błędnej wykładni „zasady zgodności” między zażaleniem wnoszonym zgodnie z art. 91 ust. 2 regulaminu pracowniczego a skargą związaną z tym zażaleniem, ponieważ Sąd odrzucił jako niedopuszczalny zarzut skargi, odsyłając do zasady zgodności, podczas gdy w chwili wniesienia zażalenia, wobec braku przydzielenia zadań, które jeszcze nie miało miejsca, skarżący nie mógł podnieść wspomnianego zarzutu.

Po drugie, Sąd dokonał błędnej wykładni kryteriów oceny istnienia nadużycia władzy, opierając się na maksymie prawnej, zgodnie z którą w wypadku środka polegającego na ponownym przydzieleniu zadań, gdy to ponowne przydzielenie nie zostało uznane za niezgodne z interesem służby, nie może zaistnieć nadużycie władzy. Ta maksyma prawna nie może być słuszna, ponieważ zdaniem skarżącego wyklucza ona co do zasady wypadki nadużycia władzy we wszystkich sytuacjach, w których administracja podnosi

uprawdopodobniony interes służby, jednak nie realizuje go faktycznie. Dokładnie tak jest w wypadku przemysłnego nadużycia władzy, w związku z czym należy uniknąć sytuacji, w której w sposób ogólny uchylono by kontrolę sądową za pomocą tak sformułowanej maksymy prawnej.

Po trzecie, Sąd dokonał błędnej wykładni przesłanek przesłuchania, które powinno zagwarantować prawo skarżącego do bycia wysłuchanym, określone w szczególności w art. 41 ust. 1 w związku z art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stwierdzając, że przesłuchanie jest niezbędne, jedynie gdy rozpatrywany środek indywidualny może zdaniem administracji wywołać niekorzystny skutek dla danej osoby. Przesłuchanie i poszanowanie prawa do bycia wysłuchanym służą zaś dokładnie do przedstawienia punktów widzenia oraz rozpatrywanych środków, których sama administracja jeszcze nie uwzględniła.

Po czwarte, Sąd naruszył wielokrotnie prawo skarżącego do bycia wysłuchanym, w szczególności pomijając nowy argument przedstawiony na rozprawie zgodnie z art. 85 ust. 3 regulaminu postępowania przed Sądem, nie uwzględniając odpowiedniego wniosku o wysłuchanie świadka i nie przyjmując decyzji na podstawie art. 85 ust. 4 wspomnianego regulaminu postępowania. Sąd naruszył również prawo skarżącego do bycia wysłuchanym, ponieważ nie przesłuchał świadków wskazanych już w skardze, zarzucając równocześnie skarżącemu brak przedstawienia wystarczających dowodów.

A zatem Sąd naruszył również, po piąte, podstawowe zasady związane ze sprawiedliwym procesem i z państwem prawa w rozumieniu art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, czym wzbudził wątpliwości dotyczące skuteczności ochrony sądowej.

Po szóste, Sąd wielokrotnie przeinaczył okoliczności faktyczne rozpatrywanej sprawy.

Ponadto skarżący podnosi, po siódme, błędy w ocenie faktów, po ósme, brak uzasadnienia, i w dziewiątej kolejności — naruszenie reguł logiki.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 27 lutego 2019 r. — MG, NH/Germanwings GmbH

(Sprawa C-190/19)

(2019/C 213/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MG, NH